jeg har bedet Gud at tilgive mig. Jeg var en ufornuftig og vildfarende Olding; men Gud har vist mig, hvor daarligt jeg har dømt." — Se, det var en sand og oprigtig Biskop!

Lad os imidlertid komme tilbage til vor specielle Opgave. — Da *Jesus* valgte sine 70 Disciple, var der ingen Kvinde blandt dem, saalidt som blandt Apostlene. Deraf vilde man maaske kunne slutte, at det var den guddommelige Mening, at Kvinden ikke skulde have nogen Opgave at udføre i Kirken. Men lad os forstaa hinanden ret. Er Præsteembedet da en af de højeste Gaver, som vi saa ivrigt skulle attraa? og dersom en mere udmærket Gave, en højere Kaldelse, er skjænket Kvinden, skulde hun saa ikke gjærne opgive det, og skulde hun ikke i Guds forskjellige Fordeling af Gaverne kunne erkjende en barmhjertig Hensigt, en guddommelig Lighed?

Hvem var det, som bragte den første Efterretning om *Kristi* Opstandelse? Kvinder, som først vare komne til Graven, vare ikke „officielt" sendte derhen, men modtoge der Visheden om den store guddommelige Aabenbarelse, for at bringe den til deres Brødre. Det er muligt, at den Kjærlighed, som brændte i deres Hjerter, gjorde dem mere klartsynede end Mændene; de vare i hvert Fald de første, som saa, som troede og jublende bragte Efterretningen. — og dette er mig nok! Intet Embede i Kirken er saa højt som den Mission at forkynde: *Kristus* er opstanden! „Livet er kommet til Verden."

Derfor bede vi om Frihed. Nægt os, om I ville, „kirkelige Værdigheder", men giv os blot Friheden i *Kristi* Navn og i hans Aand, og I ville faa at se, hvorledes Gud kan benytte os til Menneskehedens Bedste. Men jeg frygter, at der endnu i nogen Tid er dem, som ville tvivle om vor Dygtighed dertil og med Apostlene sige, at det er „Drømmerier og Indbildning," — de samme Apostle, som af Herren havde modtaget Befaling til at gaa ud for at lære og helbrede, men hvem Kvindernes Budskab forekom at være utroligt!

Naar Kirken er bleven lidt mere beskeden, naar den mere, end det nu er Tilfældet, har faaet Syn for den Nytte, den har i aandelig Retning af Kvindens Hjælp, „hun som er ligestillet med Manden", da vil den nok give os den Frihed, som vi forlange, og da ville de velbegavede Kvinder ikke blive bundne af Vedtægter og Fordomme eller kun blive begravede under Kirkernes Stengulv.